

KOMINTERNET

<http://dialog.kominternet.cz/>

e-mail: dialog@kominternet.cz.

Fb: <https://www.facebook.com/Kominternet>

Youtube: @dialog-sx8ql

KDO JSME?

*Jsmo kolektivem spolupracovníků, jehož hlavní výstupy naleznete na webu **www.kominternet.cz**. Prozatímne používáme název Kolektiv Kominternetu, ale připravujeme přechod na jiný, vhodnější název se všemi agitačně-propagandistickými důsledky. Představíme ho, až bude přechod připraven. Vznikli jsme v roce 2020, kdy jsme jako většinová část redakce tehdy tištěného časopisu Dialog, který vydává skupina lidí z okolí tzv. levice v KSČM dosud v online podobě, z této redakce pro zásadní názorové neshody odešli a začali působit samostatně. Kolektiv se od té doby poměrně výrazně měnil - jsou v něm zastoupeni lidé různého věku, zkušeností a dovedností. Vedle názorů nás spojuje třídní příslušnost k proletariátu a lidovým vrstvám, což naše možnosti předurčuje nejen časově. Nejsme závislí na žádné finanční pomoci od kohokoliv a naše aktivity si hradíme sami. V našich řadách v drtivé většině převažují nestraníci, avšak nemalá část z nás prošla v minulých desetiletích různými organizacemi s komunistickými názvy - v českých zemích i na Slovensku. Proto také publikujeme česky i slovensky. Celý Kolektiv Kominternetu sestává ze dvou okruhů: samotné užší redakční rady a širšího okruhu spolupracovníků. Snažíme se komunikovat také s lidmi, jejichž názory se od našich částečně odlišují, ale jejichž příspěvky mohou být nejen pro nás přínosné - např. prostřednictvím zveřejňování jejich textů, účasti na našich setkáních, seminářích, diskuzích atd. Naše výstupy šíříme zatím pouze prostřednictvím internetu - na webu, sociálních sítích (Facebook, Telegram, Twitter), pravidelně rozesíláme informace o důležitých výstupech Kolektivu do rozsáhlých adresářů s konkrétními odkazy.*

O CO BEZPROSTŘEDNĚ USILUJEME?

Snažíme se sdružovat a do různých aktivit zapojovat stoupence dialektického a historického materialismu a marxismu-leninismu v podobném pojetí, jaké zastáváme my, z českých zemí a ze Slovenska. Nejsme a nechceme být pouhým diskuzním klubem. Proto se snažíme, aby se každý náš spolupracovník podílel na konkrétní činnosti, nejlépe aby se v rámci obecného podílu na aktivitě věnoval dlouhodobě určitému úkolu, nebo souboru úkolů. Přihlížíme přirozeně k jeho možnostem a v první řadě k osobní iniciativě při zapojování lidí.

Vůbec se nevyhýbáme diskusi a rozdílným názorům, protože sami mnoho otázek, problémů diskutujeme, nemáme v nich jasno, procházíme teprve procesem jejich poznávání. Ohromná část práce je proto stále před námi.

Zastáváme názor, že komunistické a dělnické hnutí na světě je v nejhorší kondici od jeho vzniku. V českých zemích a na Slovensku, stejně jako v dalších státech střední a východní Evropy, je na tom ještě hůře, byť má potenciál vyrůst ve významnou sílu. V těchto podmínkách bychom dle našeho názoru měli pracovat na těchto základních úkolech:

- naše síly a postavení nám nyní neumožňují masové osobní působení na politické a hospodářské (odborové) frontě. Jsme ale přesvědčeni, že je nutné se na to důsledně připravovat. Hlavní formou příprav, kde jsme schopni přinést výsledky přesahující horizont našich regionů, je postupné propracování základních teoretických otázek pro všechny podstatné oblasti života našeho prostorového a vývojového kontextu. Naším krédem je: Dnešní komunistické hnutí musí uchopit marxistickou dialekticko-materialistickou metodologii a zpracovat s pomocí tohoto nástroje základní teoretické otázky dneška. Teprve na této základně může vyrůst politický program a další dokumenty, které by měly následovat. Nic podobného u nás od r. 1989 nevzniklo.

- sledování a studium aktuálního vývoje v mezinárodním a domácím rozměru, diskutovat a komentovat ho, rozebírat analýzami, glosovat, vydávat stanoviska, celkově musí jít o přístupnější a srozumitelnější texty pro obecného čtenáře. Zároveň osobně působit v prostředí, kde se budeme podílet na diskuzích a posuzování každodenních otázek, které trápí vykořisťované a zbídačované lidi, v první řadě na našich pracovištích, v odborech (je-li to smysluplné, pak i ve žluťáckých) nebo v jiných masovějších organizacích.

- Účastnit se informační války v rostoucím rozsahu, všemi dostupnými a bezpečnými formami a kanály šířit naše důležité texty, překlady a výstupy včetně odkazů na literaturu z digitální knihovny, zajímavá videa, weby, podcasty, výsledky umělecké tvorby atd. Využívat nejen elektronický prostor, ale postupně zapojit také tradiční, ale dle našeho názoru stále základní formy působení – roznosy, výlepy, rozesílání, vydávání tištěného periodika, osobní agitaci atd.

- Oslovovat a zapracovávat nové spolupracovníky, zejména ty, kteří nejsou ovlivněni rozkladnými vlivy zbytků formálně komunistického hnutí českých zemích a Slovenska. Nevyhýbáme se zapojování všech, kteří s námi spolupracovat chtějí, mají podobné názory a chtějí se prakticky podílet na konkrétní činnosti. Avšak naše zkušenosti s lidmi dominantně (toto slovo podtrhujeme) formovanými zmíněným prostředím jednoznačně dokazují, že je nutné hledat budoucí spolupracovníky a soudruhy jinde.

- Všechny uvedené úkoly musí být řešeny paralelně a dle revolučního plánu, který postupně vypracováváme a diskutujeme. Revoluční plán je trvalý úkol pro krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé cíle Kolektivu.
- Obecně řečeno jde nám o propracování revoluční teorie pro naše podmínky, budování avantgardy na kvalitativních základech jakožto jádra lidového hnutí naší oblasti.
- Doplnujeme také, že máme zájem setkávat se s představiteli blízkých subjektů, diskutovat s nimi, zvat je na naše akce, zveřejňovat jejich texty, spolupracovat na společných úkolech, zapojovat je do další činnosti. V tomto směru být otevření, ale zároveň mít na zřeteli zásady bezpečnosti. V uplynulých dvou letech jsme v tomto smyslu podnikli z naší iniciativy několik kroků – např. oslovení a jednání se zástupcem KSM, přizvání a oslovení některých představitelů Levé perspektivy na naše setkání, z nichž někteří se stali součástí našeho Kolektivu, pozvání širšího okruhu zástupců antikapitalistických organizací na naše odborné semináře ad. 2

CO SE NÁM PAVEDLO?

V první řadě rozšířit redakční radu a zapojit do její konkrétní činnosti téměř všechny členy, což se v minulosti nedělo. Spolupráci s některými dalšími lidmi máme rozjednanou. Stále ale máme v této oblasti velké mezery, jichž jsme si vědomi. Dále pravidelně publikovat autorské materiály a překlady jiných článků. Až na naprosté výjimky nepřebíráme texty z jiných stránek, všechny překlady, které publikujeme, pocházejí z dílny našich členů, překladatelů a spolupracovníků. Abychom výrazně urychlili diskuzi mezi členy a spolupracovníky redakce, reakce na aktuální dění včetně konkrétních textů, ale také abychom postavili částečnou psychologickou bariéru proti negativním důsledkům současného dekadentního systému, zavedli jsme před dvěma a půl lety pravidelná týdenní setkání, na nichž vždy jeden z nás přednese svůj text k aktuálním otázkám. Ten následně diskutujeme a zveřejňujeme pod různými názvy, často pod názvem Panorama. Pokud máme dostatek textů a není třeba zpracovávat výstupy k aktuálním událostem, věnujeme se tematickým setkáním, na nichž diskutujeme složitější témata – v poslední době náš postoj k migraci, antropocénu, možné spolupráci s blízkými organizacemi, k odborové politice, protivládním demonstracím, válce, revolučnímu plánu, otázkám rozvoje revolučního subjektu v dnešních podmínkách apod. Dalším krokem rozšiřujícím naši činnost bylo zahájení pravidelného šíření našich vybraných textů do širšího okruhu adresářů, který dále rozšiřujeme a máme s nimi i jiné plány. To napomohlo nárůstu návštěvnosti webu Kolektivu Kominternetu.

Mnoho úsilí stálo vytvoření Elektronické knihovny, která čítá cca 150 publikací. Delší dobu jsme ji nerozšiřovali, ale nyní se k tomu chystáme, stejně jako plánujeme rozšíření povědomí o ní.

Za úspěch považujeme také relativně časté publikování překladů textů stran Evropské komunistické aktivity (ECA), zejména Komunistické strany Řecka (KKE), Světové odborové federace (WFTU), z Blízkého východu, Latinské Ameriky a textů z webu In Defence of Communism – mnohé z nich máme připraveny k postupnému zveřejnění. Zorganizovali jsme čtyři odborné online semináře, na něž jsme pozvali také účastníky z blízkých organizací. Týkaly se těchto témat: současná buržoazní demokracie x otevřená diktatura buržoazie, konzervativismus vs. liberalismus, antropocén, postavení a úloha vědy v dnešním kapitalismu a potřeba aktualizace současné marxistické metodologie a naposledy imperialismus, otázka role národů a národností. Další online seminář bychom rádi uspořádali, jakmile dokončíme náš výzkum otázek tzv. globalizace a deglobalizace, což bude snad v tomto kalendářním roce.

Za dobu naší existence jsme publikovali 11 stanovisek a vyjádření, z nichž za poslední rok šest. Další stanovisko, tentokrát k výsledkům voleb do Evropského parlamentu, vychází právě nyní. Kromě toho jsme publikovali rozsáhlejší texty v reakci na pandemii COVID-19, k výročí vzniku KSČ, k válce na Ukrajině, ke knize J. C. Michéa Tajnosti levice, k vědě v současném světě, ke školství v ČR. Snažíme se touto cestou hlubším způsobem postupně mapovat všechny základní oblasti života.

Naši členové jsou aktivní také v některých odborových organizacích, kde se účastnili stávek či pomohli konkrétním spolupracovníkům. Působí rovněž v rámci vědeckých mezinárodních komunit či na poli autorské umělecké tvorby.

Přirozeně bychom mohli uvést ještě více bodů, které se týkají našich konkrétních plánů, nebo věcí, jež se nepovedly. Není nám cizí kritika ani sebekritika – je součástí každého našeho setkání. Hlavním limitem, na který narážíme, je nedostatek času vlivem života v dekadentním kapitalismu v jeho pozdním, věřme že závěrečném stádiu.

JAKÉ MÁME NÁZORY? JAKÉ ZASTÁVÁME POSTOJE?

Z výše řečeného naše postoje příliš nepoznáte. Proto se pokusíme vyložit je heslovitě. Heslovitá forma bez analyticko-syntetického podkladu je metodologicky chybná, nutí autory k schématickému přístupu, přílišným zjednodušením, čtenáře a posluchače zase může svést k chybnému pochopení a dezinterpretacím. S těmito riziky k ní přistupujeme, protože si je forma našeho vystoupení vyžaduje. Stejně tak víme, že mnohé teze budou v našem případě chápány netradičně či kontroverzně. Jsme otevřeni k zodpovězení otázek, k diskuzi, bude-li o ni zájem.

Považujeme za výraznou chybu, jestliže marxisté-leninovci kriticky nestudují výsledky soudobých přírodních věd. V našem prostoru se stalo zvykem zabývat se společenskými vědami, případně technickými vědami, ale objevy aktuálních přírodních věd po desítky let až na čestné výjimky byly popelkou. Mnozí zahraniční vědci pracující s naší metodologií na základě exaktních měření a získaných údajů objevili, že lidstvo vstoupilo před desítkami let do nového geologického období – antropocénu. Není náhodou, že průkopníky k těmto závěrům vedoucím objevům patřili sovětští vědci a jako první použili v 70. letech 20. století i podobný termín. Dle našeho názoru je existence nového geologického období jedním ze základních východisek současné epochy. Avšak antropocén nepojímáme tak, jak buržoazní představitelů různých barev.

Považujeme za hluboký omyl vytvářet představu schematické, mechanické duality přírodního prostředí a člověka. Marxistická věda dokazuje, že jde o organicko-ontologickou, dialektickou jednotu. Tím netvrdíme, že mezi oběma entitami neexistují kvalitativní rozdíly. Současnou tzv. ochranu přírody včetně Zeleného nového údělu máme za nebezpečný, protilidový a protipřírodní (v jednotě) postup eurounijního kapitálu, který chce z prostředků a majetku vykořisťovaných a zbídačovaných mas „vyřešit“ zastarávání kapitálu (konstantního), reagovat na klesající relativní společensky průměrný zisk a přesypat takto ukradené prostředky prostřednictvím investic do tzv. zelených technologií za účelem zajištění zisků v této oblasti.

Druhým základním jmenovatelem současné epochy vývoje je světová imperialistická válka, která dle našeho názoru probíhá. Její světovost spočívá v konkurenčním a mocenském konfliktu mezi dvěma bloky – čínsko-ruským a USA-EU a jejich spojenci, z nichž mnozí hrají roli zájemců o úlohu minimálně regionální imperialistické mocnosti. Tento střet získává na mnoha místech podobu ozbrojeného konfliktu – na Ukrajině, v Palestině a na Blízkém Východě, v menší intenzitě v řadě afrických zemí, v dalších zemích v tento konflikt může přerůst – na Tchaj-wanu, na Korejském poloostrově v zemích bývalé Jugoslávie – zejména v Bosně a v Kosovu atd. Světová válka se projevuje také narůstajícími sociálně-třídními konflikty, vnitropolitickými krizemi mnoha států. Ty se mnohdy jeví jako etnické, národnostní či náboženské. Nese s sebou nárůst otevřeného i jiných forem násilí, represe proti lidovému hnutí, dělnické třídě a lidovým vrstvám, útoky na jejich práva, růst militarismu, moci vojensko-průmyslového kapitálu včetně soukromokapitalistických bezpečnostních služeb, přitvrzování cenzury a špehování lidí. Světová válka pochopitelně může přerůst v otevřený a přímý střet hlavních mocností, případně v jaderný konflikt. Možná je překvapující, že hovoříme o světové válce. Připomínáme, že Dějiny VKS(b), které vyšly r. 1938 a vznikaly před tím, hovoří o tehdejší epoše jako o epoše světové imperialistické války, která vypukla přepadením Číny Japonskem r. 1931.

Kapitalismus se stále nachází v imperialistickém stádiu vývoje, toto stádium je pouze kvantitativně odlišné od leninského období. Neexistovala a neexistuje žádná globalizace v režimním smyslu, ale ani deglobalizace s navrácením úlohy jednotlivým suverénním státům. Teorie globalizace byla pouze fíkovým listem západního imperialismu, který se v době nárůstu své moci domníval, že spolkně celý svět. To se pochopitelně nestalo, byť byl v určité nedlouhé době nejmocnější. Vazba mezi kapitálem a konkrétním územím navzdory tvrzení některých tzv. marxistických idealistů prokazatelně existuje – konec konců, často ne přímo a na první pohled patrně. Svět se mocensky výrazně mění, ale mění se v rámci imperialistického systému – hegemonistické postavení ztrácejí USA a na jejich místo se dere Čína, své pozice ztrácí do značné míry svébytný imperialistický subjekt EU, jehož moc se drolí kvůli vnitřní rozporům, ale i vojenské závislosti na USA. Vlastní roli hraje Rusko, podobnou úlohu jako EU vůči USA sehrává Japonsko vůči USA, které i tak imperialistickou mocnost představuje. Do budoucna budou o dělení kořisti usilovat další pretendenti o pozici imperialistické mocnosti – v první řadě Indie, časem možná Brazílie, své ambice má i Turecko či Írán. Tyto přeměny imperialistické světové soustavy se nemohou obejít v systému pozdního imperialismu bez řetězce válek, které již přerostly ve zmíněnou světovou válku.

- Rozporů mezi imperialistickými tábory však využívají i pokrokové síly a národně osvobozené hnutí – v první řadě palestinský odboj, KLDK, Sýrie, Jemen, Libanon, některé síly a státy v Africe. Ti mají plné právo na všechny formy odporu včetně boje proti etnickému čištění a genocidě. Jejich postup jednoznačně podporujeme a považujeme ho za jednu z nadějí pro budoucnost.

- Ve světových mocenských vztazích stále existuje hierarchie mocnost (centrum) – polokolonie – nekolonie – kolonie. Státně monopolní charakter imperialismu se mnohdy projevuje jinak než po r. 1945, ale nezmišlel, naopak, dnes je mnohem rozšířenější než v období po 2. sv. válce.

- Žádný z mocenských bloků nepovažujeme za menší zlo, přestože západní imperialismus je prozatím vývojově agresivnější. Protože žijeme v bloku západního imperialismu, považujeme za hlavní úkol bojovat proti němu. ČR i Slovensko máme za polokolonie, jejichž suverenita je stále více oslabována, v podstatě existuje jen formálně.

Odmítáme členství v NATO, EU, MMF i v dalších institucích imperialismu, ale alternativu nevidíme ani v BRICS, Šanghajské organizaci pro spolupráci atd.

Jako zastaralé, nesprávné a matoucí pojmáme dělení politické scény na pravici a levici, liberály a konzervativce. Chceme reprezentovat zcela jinou cestou – revoluční, lidovou a protiburžoazní.

Soudíme, že současná buržoazní demokracie v podmínkách většiny světa je ze své podstaty mnohem méně demokratická než např. po r. 1945 či v meziválečném Československu. Má to objektivní (pozdí imperialismus atd.) i subjektivní příčiny (neexistence lidového hnutí atd.). V takovém prostředí jsou i snahy o dílčí změny prostřednictvím buržoazních zastupitelských sborů bez organizovaného, kvalitního a uvědomělého tlaku zdola pustým reformismem – k žádnému pozitivnímu výsledku nevedou. Důkazem toho je praxe tzv. levicových stran v zemích dosahu moci západního imperialismu od r. 1990. Odmítáme teorie a pokusy o tzv. třetí cesty.

- Proto minimální programové požadavky dneška musí začínat na hranicích kapitalismu, resp. za nimi, jakkoliv vypadá tento přístup nerealisticky, my ho považujeme za mnohem realističtější než příštípkařství různých reformistů.

- Proto je třeba pracovat na obnově lidového a revolučního hnutí včetně jeho postupného celkového vybavení – teoretického, politického, hospodářského (odborového), kulturního, volnočasového. Takové hnutí musí internacionalisticky spolupracovat s podobnými organizacemi světa – dnes v první řadě se Světovou odborovou federací, vedle toho s Evropskou komunistickou aktivitou (ECA), jejími stranami a spojenci (včetně jejich obsahových-politicko-teoretických a organizačních kroků z posledních dvou let – byť ne nekriticky)

- Současný vývoj nejen v ČR a SR považujeme za velmi nebezpečný – buržoazní demokracie se pod vedením liberálů různých odstínů postupně posouvá směrem k otevřené buržoazní diktatuře, což již v současnosti provází cenzura, politické procesy, rozsáhlé zbídačování, válečné štvání, fízlování, šikana, sociální a ekonomický tlak a vyhazování ze zaměstnávání. Na základě zkušeností z jiných zemí je však téměř jisté, že by podobně postupovaly i jiné buržoazní síly – sociální demokraté či konzervativci.

- Tzv. opozici z tzv. alternativy považujeme za součást systému. Je nutné sledovat její činnost, využívat jejích aktivit, případně spolupracovat na dílčích, jednorázových úkolech. Dlouhodobé, koncepční spojenectví s buržoazními politickými silami, případně s tzv. národní buržoazií (nehovoříme o některých skupinách OSVČ a živnostníků) považujeme za překonané, chybné, přinášející degenerativní vlivy.

- Koncepčně a dlouhodobě se spojovat s těmito subjekty máme za mrhání sil a času, odkazovat se na politiku Lidové fronty je naprostým nepochopením tehdejších podmínek i limitů a charakteru současné doby. Kromě výše řečeného má smysl působit mezi řadovými členy těchto subjektů zejména v regionech. Tedy např. demonstrace a veřejné aktivity posuzovat široce a ad hoc a chodit na ně především proto, abychom šířili povědomí o našich názorech a získávali nové lidi.

- KSČM a její okolí považujeme za nezměnitelné, neopravitelné ve smyslu skutečné revoluční komunistické strany – o tom dnes může pochybovat jen málokdo. Od svého vzniku nešlo o komunistickou stranu ani teoreticky, tím méně prakticky. Její úloha v současné době je svazující a negativní. Její tzv. levice má s touto stranou více společného než s námi, v podstatě je podobná jako např. KSS nebo KPRF, tedy uvízla v zastaralých stereotypech konce 80. let 20. století, což po vypuknutí světové války tyto strany zavedlo na sociálimperialistická, sociálpatriotická a sociálšovinistická stanoviska.

Kolektiv Kominternetu